

surera. Amb l'obrerisme anarquitant i aquell altre conservador de les essències pàtries (coincidents en molts punts, malgrat les aparences). Amb una vocació apolítica i conciliadora que costava de mantenir, escorant-se sempre vers el republicanisme moderat. Amb un associacionisme creixent, organitzant allò que paral·lelament es coïa a les barraques prop de mar o al peu de les Gavarres. També amb un veí que dorm el son dels justos: el Cercle Mercantil, paret per paret a la plaça Nova, amb un substrat més burgès i liberal. Amb tota una història que corre paral·lela a la història de Palafrugell, amb idèntica grandesa i també idèntica misèria. Amb una biblioteca de tall llibertari, però també amb volums inequívocament franquistes, quan ja no directament falangistes, filla del seu temps. Amb un present just al Centre de la plaça.

Si entreu ara al Centre Fraternal hi trobareu els lectors bulímics de diaris, apressats per la feina o desvagats per l'atur o la jubilació. També hi ha els *voyeurs* professionals que matisen i murmuren sobre tot allò que passa pel seu davant. Hi ha els del Barça i també els del Madrid, aquests menys, sí, però més cridaners i petulants. I encara hi trobem els estrangers establerts a Calella o Llafranc, prenent un te o un got de vi negre, segons sigui el costum adquirit. I la taula del consell de savis, gent molt meditada i de riulla complaent. I al vespre, els culturetes,

amb certa tendència al mestratge directament proporcional a l'alcohol i massa sovint indirectament proporcional a la clarividència. I hi ha la Junta, construint, edificant, augurant el futur, apaivagant la por a aquest temps de misèria. I hi ha els socis, diversos, transversals, sense una piràmide d'edat clara i amb una freqüència d'ús desigual. Però, és clar, tot això no tindria la notorietat que té si no passés al bell mig de la plaça Nova, l'espai on es couen tots els ous.

LA GARROTXA

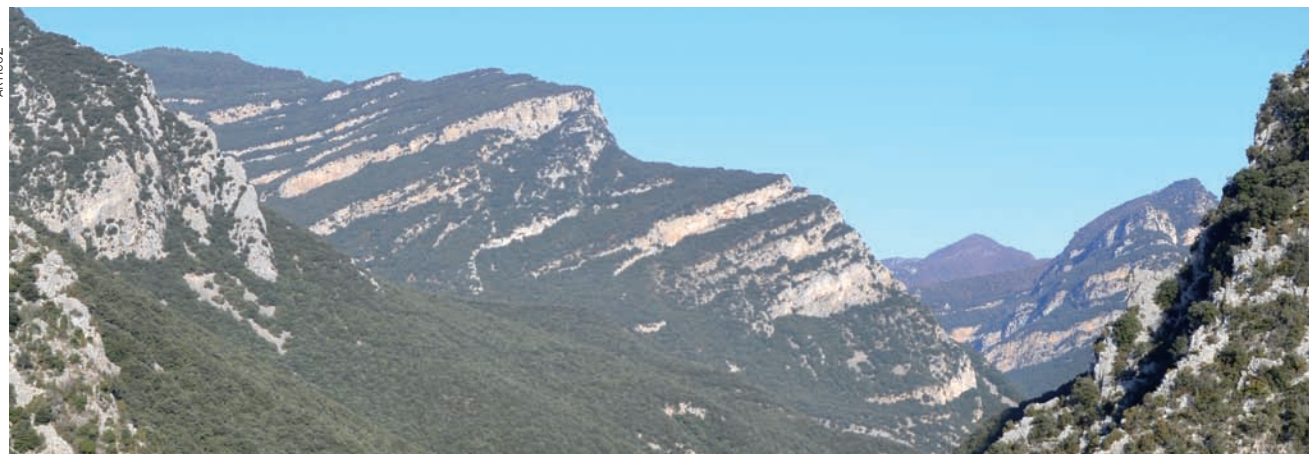
joan sala

Nou Arxiu | S'ha inaugurat oficialment el nou Arxiu Comarcal de la Garrotxa, a Olot, que de fet ja funcionava des del mes de novembre passat. Està ubicat en un edifici de nova construcció, situat al capdamunt del passeig del Firal, sota l'antiga plaça del Puig del Roser, a tocar la plaça de braus. Es va fer un gran desmunt de terres, i es va optar per un disseny que ha estat polèmic des del principi, ja que està concebut amb una tipologia arquitectònica que no té res a veure amb els edificis del voltant. Exteriorment és impactant tant pel disseny com pel material que el recobreix —acer Cor-

ten—, que dóna la típica sensació de rovell a tota la construcció. Interiorment és lluminós i agradable, amb tot un seguit de serveis que, com va posar de manifest el conseller de Cultura, el converteixen en un dels arxius més capdavanters del país, i no es pot esperar menys en tractar-se d'una obra nova. A l'Arxiu es conserva un centenar de fons diferents i més de 3.000 metres lineals de documentació. Seguint el model de cogestió, impulsat pel Departament, s'han unit l'Arxiu Comarcal i l'Arxiu Municipal, on hi ha l'Arxiu d'Imatges. Ara es pot custodiar tot tipus de documentació, independentment del suport i format, disposant dels dipòsits generals i altres especialitzats per a fotogràfica i electrònica, en un espai de 1.595 m² útils. També compta amb una sala polivalent per a conferències i exposicions, i es té la voluntat de publicar un cercador d'imatges. Els seus responsables esperen que sigui útil als ciutadans.

Amics de Sant Aniol d'Aguja | L'associació dels Amics de Sant Aniol d'Aguja ha promogut una trobada de cinc alcaldes i regidors dels municipis de banda i banda de la frontera relacionats tradicionalment amb aquest indret. Hi eren presents els alcaldes i altres representants de Montagut-Oix —municipi d'on depèn Sant Aniol— Albanyà, Sant Llorenç de Cerdans, Morellàs i les Illes i Maçanet de Cabrenys. La reunió es va fer en la sala

>> *La vall de Sant Aniol d'Aguja, a l'Alta Garrotxa.*

de plens d'aquest municipi. Tots els participants tenen relació amb aquest emblemàtic paratge de l'Alta Garrotxa, i es van comprometre a donar suport a la iniciativa de l'associació dels Amics de Sant Aniol de fer la rehabilitació de l'antiga rectoria, que ja havia estat refugi anys enrere, però que ara està en un estat de conservació deplorable i perillós.

Es vol mirar de tornar a convertir-la en un refugi, iniciativa que, de ben segur, seria molt ben rebuda pels nombrosos visitants de la zona, uns trenta mil al llarg de l'any. No oblidem que l'Aplec dels Francesos, que se celebra anyalment en aquesta ermita el dilluns de la segona Pasqua, reuneix molts caminants d'aquests cinc municipis i de molts d'altres, en tractar-se d'una tradició antiga que continua amb gran vitalitat.

Música medieval a Besalú | El mes de juliol s'ha de celebrar en aquesta població el primer Curs internacional d'interpretació de música medieval, que inclou obres del segle XII al XIV. L'objectiu és oferir a cantants i instrumentistes la possibilitat d'estudiar la gran varietat de repertoris musicals monofònics i polifònics medievals. El curs està dividit en dos formats diferents: un de sis dies de duració per a cantants i instrumentistes, i un altre de dos dies per a directors de corals i cors. Besalú és un entorn idoni per a aquest tipus de manifestacions.

EL GIRONÈS *dani vivern*

Iniciatives ciutadanes | Sovint, n'hi ha prou amb una idea simple, de fàcil execució, per aconseguir atreure l'atenció de la gent, i amb força més èxit que els professionals del màrqueting. A dos bescanonins, Jordi Moner i Núria Creus, que comparteixen afició per les autocaravanes, els va passar pel cap promoure el seu poble i, alhora, aprofitar per reivindicar àrees d'aparcament per a aquesta mena de vehicles d'ús lúdic i turístic. Es tractava d'organitzar una «quedada» d'autocaravanes a Bescanó, del 20 al 22 d'abril. I, efectivament, van aplegar-s'hi un centenar llarg de vehicles, que van comptar amb el suport de l'Ajuntament i la col·laboració de diverses empreses i comerços de la vila. La iniciativa va despertar l'interès d'altres propietaris d'autocaravanes, fins al punt que la programació de noves «quedades» no s'ha fet esperar: la propera, a Fontajau, amb el doble de participants.

En una línia similar, s'observa aquí i allà l'aparició de fires d'intercanvi, de bancs del temps —on s'intercanvien serveis i feines en funció del temps que cal dedicar-hi, sense intervenció de diners—, i moltes altres activitats d'inspiració popular, ciutadana, en les quals el dirigisme polític i administratiu poca

cosa té a dir com no sigui donar-hi suport incondicional. En un moment que els dirigents tenen un minso marge de maniobra i, amb excepcions, una encara més exigua capacitat de generar entusiasme, és reconfortant veure que la gent del carrer dóna mostres d'imaginació, pragmatisme i sentit de l'organització.

Però no tot són flors i violes: de la mateixa manera que sorgeixen propostes simpàtiques, s'està congriant un magma de reivindicacions i de rebuig a greuges cada cop més evidents per a la majoria de ciutadans. A Girona ciutat, on el seny sempre sol pesar més que la rauxa —amb excepcions de discutible efectivitat i oportunitat, com alguna situació viscuda recentment a la UdG— les coses van fent el seu camí d'ara caic i ara m'aixeco, sense gaires estridències. Però seria bo que les autoritats locals de totes les tendències anessin parant l'orella a allò que sona al carrer, i que no és altra cosa que la reclamació d'un front comú urgent contra tanta ingerència de fora, contra tants pals a les rodes a obres de primera necessitat en transports i comunicacions i —cal dir-ho— contra alguns sectors de casa nostra mateix, als quals ja els va bé estar com estem.

El Tapís de la Creació, «recreat» | El sempre enigmàtic *Tapís de la Creació* ja ha tornat al seu lloc, la Catedral de Girona, després d'un complex procés de restauració. Muntat sobre un nou bas-

>> El Tapís de la Creació ja ha tornat al seu lloc, a la Catedral de Girona.

